భూతం

సెంబాశా

"వన్ డౌన్"

"వన్‌డౌన్ యీజ్ నో డౌన్'

"అసలు ట్రీనోస్‌కు ఎందుకువెళ్ళారు.... మీ దగ్గర ట్రిక్ వేల్యూ లేందే— ఇప్పుడు గేం ఛాన్స్ వృధాగా పోయింది ..ఫోర్ కలర్స్‌లో చెక్ ఫుండొద్దుటండీ....'

"ఒక కలర్ మీరు ఇండికేట్ చేశారుగా ఓపెనింగ్‌లో....మీ బిడ్డింగ్‌వల్ల మిస్‌లీడ్ అయాను"

"అయితే నా బిడ్డింగ్ తప్పంటారా"

"అనను కాని."

"కానీ ఏవిటి గీవి.... మీది రాంగ్‌ప్లే."

శివరామయ్యగారు కొంచెం గట్టిగానే అన్నారు.

మా వాగ్వివాదం చిన్న యుద్ధంగా మారేల్లుందని తగ్గేశా. శివరామయ్యగారిమీద ఉన్న గౌరవంకొద్దీ. అదీగాక కొన్నికాలం క్రితం ఆయనతో పరిచయం-ఆ పరిచయం స్నేహంగా మారుతున్న రోజులు. నేను తగ్గటానికి మరోకారణంగూడా ఉంది-అది ఆయన మొదటి ప్రపంచయుద్ధానికి పది సంవత్సరాలముందు పుట్టటం. మా ప్రత్యర్థులు ఇంచుమించు ఆ వయసువాళ్ళే. కాని ఆయనకన్నా చిన్నవాళ్ళే. ఒకాయన రఘుపతి. మరోఆయన పరంధామయ్యా. నేను తప్పుగా ఆడేనని వాళ్ళూ నన్ను మందలించారు.

వాళ్ళు ముగ్గురు.

నేను ఒకణ్ణి.

నేను తగ్గటంలో ఆశ్చర్యంలేదు. నా వయసు అటూ ఇటూకాని వయసు. జుట్టు మూడువంతులే ముగ్గుబుట్టగా మారింది. చిన్నవాళ్ళ గ్రూపులో చేరడానికి మనస్కరించదు. మరీ పెద్దవాళ్ళల్లో చేరితే ఇదీ వరస.

నేను ఆటలో చేతకాని వాణ్ణేంకాదు. పదిసంవత్సరాలకుపైగా అనుభవముంది, ఆంధ్రదేశంలో తెనాలి "బ్రిడ్జి" ఆటకు చాలాప్రసిద్ధి, అక్కడ హేమా హేమీలుండేవారు. నా ఆటకు పునాది అక్కడే. అలాంటివాణ్ణి చూస్తూచూస్తూ ఆటలో అంత బ్లండర్ చేస్తారా? సమగ్రంగా పరిశీలిస్తే శివరామయ్యగారిదే తప్పు. బ్రిడ్జి ఆటలో ఫండమెంటల్స్ తెలిసినట్టు కనబడదు. వాళ్ళముగ్గురూ తామేదో గొప్ప ఆటగాళ్ళమని అనుకుంటూ ఉంటారు,

నాకు రైలు ప్రయాణాలన్నా, ఊళ్ళు తిరగడమన్నా సరదా. ఏ ఊరు ట్రాన్స్‌ఫర్‌చేస్తే ఆ ఊరు సంతోషంగా వెళ్ళడం అలవాటయిపోయింది. ఇన్ని ఊళ్ళు తిరగడంవల్ల ఎన్నిరకాల వ్యక్తులతోటో పరిచయం. ఒక్కొక్కప్పుడు స్నేహం కలగడం సంభవిస్తుంది, కొందరు తమాషా వ్యక్తులుంటారు. కొందరు గమ్మత్తు మనుషులు, నేను మితభాషి నవడంవల్ల స్నేహితులు, ఆప్తులు మాత్రం చాలా కొద్దిమంది ఉంటారు. ఏ ఊరు వెళ్ళినా చిన్నదో పెద్దదో "క్లబ్" అంటూ ఒకటి ఉంటుంది. సాయంత్రంపూట కాలక్షేపానికి కొంచెం సేపు టెన్నిస్, కొంచెంసేపు "బ్రిడ్జి" ఆడడం పరిపాటి. ఇక్కడే పరిచయాలూ స్నేహాలూ లభిస్తాయి .... కొంతమంది దగ్గరవుతారు. కొంతమంది మరీదూరంగా ఉంటారు. ఎవరో వాళ్ళను వెలివేసినట్టుగా....

ఈ ఊరు వచ్చిన కొత్తలో "క్లబ్"లో చేరినప్పుడు అలా వెలివేసినట్టుగా ఉన్న వాళ్ళను చూశాను. వాళ్ళ టేబిల్ జన సమూహానికి చాలాదూరంగా ఉంటుంది. నలుగురుండవలసిన టేబిల్‌ను ముగ్గురే ఆక్రమించుకున్నారు. ఎప్పుడు చూసినా ఆ ముగ్గురే ఒక డమ్మీ సహాయంతో వాళ్ళు బ్రిడ్జి ఆడుతుండేవాళ్ళు. కొంచెంసేపు టెన్నిస్‌కూడా ఆడేవాళ్ళు. వాళ్ళ టెన్నిస్ చూస్తే నాకు నవ్వువచ్చేది. వధూవరులు పూలచెండు విసురుకున్నట్టుగా ఉండేది. వాళ్ళఆటలో మరొకరుచేరినట్టు కన్పించదు. శివరామయ్యగారూ రఘుపతి ఒకసారి ఆడేవారు. రఘుపతీ పరంధామయ్యా ఒకసారి ఆడేవారు. టెన్నిస్ ఆట ఏమాత్రం తెలిసిన వాళ్ళుకూడా, వాళ్ళు ఆడేఆటని చూసి చూస్తూచూస్తూ టెన్నిస్ అని అనలేరు.

ఒకరోజున మరో కోర్టులో నేను టెన్నిస్ ఆడి, బాగా అలసిపోయి లాన్‌లో కుర్చీలో కూర్చుని సిగరెట్టు తాగుతూ వాళ్ళను గమనిస్తున్నాను, వాళ్ళ ఆట అయ్యాక తరువాత బ్రిడ్జికి ఉపక్రమించారు. వాళ్లు ముగ్గురే....ఆట ప్రారంభం అయింది....నా కెందుకో అక్కడకు వెళ్ళాలనిపించింది. అదే చూస్తూ లేచి వెళ్ళ ప్రయత్నంలో ఉన్నాను. ఇంతలో నాపక్కన ఉన్న డాక్టర్ శర్మ... "అక్కడికెందుకెళ్తారుస్వామీ....అది భూతాల టేబిల్.... వాళ్లవి కబంధహస్తాలు-ఆ వలలో చిక్కుకున్నారంటే మళ్లీ బయటకురాలేరు. వాళ్లో పెద్దబోర్-"అన్నాడు.

"ఫరవాలేదులెండి- సరదాగా ఉంటుంది- వెళ్ళిచూస్తాను-" అని బయలుదేరాను.

అలా బయలుదేరి వాళ్ళవలలో చిక్కుకున్నాను. క్లబ్‌లో అనేక గ్రూపులు. గ్రూపుల్లో గ్రూపులు. ఎక్కడ చూసినా సందడిగాఉంది! లాన్‌లో ఓ అరడజను మంది కూచుని సిగరెట్లు కాలుస్తూ గాసిప్ కొడ్తున్నారు. నవ్వులు కేకలు-రాజకీయాల్లాంటి వేవో వినిపిస్తున్నాయి. మరోమూల రమ్మీ టేబిల్స్-అందరూ చాలాసీరియస్‌గా ఉన్నారు. సిగరెట్టు పొగమాత్రం దట్టంగా కప్పేసింది. జీవితంలో ఏదో అమూల్యమైనవి పోగొట్టుకున్నవాళ్ళమాదిరి కొందరి బిక్కమొహాలు తొంగిచూస్తున్నాయి.

బిలియర్డ్స్ రూమ్ సందడిగాఉంది. అక్కడ మరీ పెద్దగా నవ్వులూ కేకలూ. అక్కడా గదంతా సిగరెట్టుపొగ ఆవరించింది. ఏ క్షణానన్నా వర్షించే కారుమేఘంలా. అక్కడివాళ్ళంతా చాలామంది

కుర్రకారే.... అప్పుడప్పుడు పెద్దగా మాటలు వినపడుతున్నై. టేబిల్‌టెన్నిస్ రూములో బంతి బల్లమీద భరతనాట్యం చేస్తున్నది. మృదంగం వాయిస్తున్నట్టుగా ఉంది. "గుడ్ షాట్" అని మధ్యమధ్య నవ్వులు. ఆడే వాళ్ళ శరీరాలు మెలికలు తిరుగుతున్నై....

వరండాలో ఓ మూల ఇద్దరు వ్యక్తులు ప్రపంచంతో తమకేమీ సంబంధం లేనట్టుగా చదరంగంలో మునిగిఉన్నారు. మేం ధన్యులం అనుకుంటున్నట్టుగా ఉన్నాయి వాళ్ళ ముఖకవళికలు.

మరికొంచెం దూరంలో శివరామయ్యగారి టేబిల్....మాటలు వినిపిస్తున్నాయి....

"ఆ రోజులే వేరు... అయిదు రూపాయలు పారేస్తే బంగారుతీగెలు- బియ్యం బస్తా ఇంటికొచ్చిపడేది.... అది స్వర్ణయుగం అంటున్నారు శివరామయ్యగారు.

"బియ్యం అంటారేవిటి-గజం నూడ బాలకు ఒకటోరకం మల్లు-తాన్లకి తాన్లు- కోటేశం కొట్టుకు కబురుచేస్తే మూటకట్టి ఇంటికి పంపించేవాడు."-రఘుపతి.

"అప్పటి నిజాయితి ఏదండీ ఇప్పుడు" అంటున్నాడు పరంధామయ్య-

"అందుకేగా ఎవ్వరికీ ఓటు వెయ్యకుండా-నా వోటు నాదగ్గరే ఉంచుకు వీళ్ళ రోగం కుదిరించాను-"శివరామయ్య

"అంత విలువైన ఓటు వీళ్ళకువేసి వృధాచెయ్యడమా - వీళ్ళకు అర్హత ఉండద్దూ-" రఘుపతి-

సంభాషణ మంచి పట్టులో ఉంది నే వెళ్ళేటప్పటికి - ఎవరికో తిట్లూ. శాపనార్థాలు తగుల్తున్నాయి.

"మీ రివ్వాళ టెన్నిస్ బ్రహ్మాండంగా ఆడేరు" అంటున్నాడు పరంధామయ్య శివరామయ్యగారి నుద్దేశించి.

టెన్నిస్‌లో యోధాను యోధులైన టెల్డన్‌గురించి, ఫ్రెడ్ పెర్రీనిగురించి సంభాషణ మొదలయింది....

శివరామయ్యగారంటున్నారు.... "ఈ కృష్ణన్, ముఖర్జీ, ప్రేమ్‌జిత్....వీళు కూడా ఒక ఆటగాళ్ళేనా...."అని.

"నామొహం....చెప్పక చెప్పక వీళ్ళను గురించే చెప్పారా....అయ్యోరామ...... వాళ్ళ ఆటచూస్తుంటే నాకే సిగ్గుగా ఉంది.... అంటున్నాడు పరంధామయ్య....

"ఆ రోజుల్లో నేను సింగిల్స్ ఆడుతుంటే అసలు బంతి కన్పించేదిటండీ.... యుద్ధరంగంలో అభిమన్యుడికిమల్లే చెండుకు తినేవాణ్ణి" శివరామయ్యగారి కామెంట్....

"బాగా చెప్పారు....ఇప్పటికి మాత్రం మీరేమైన తక్కువా....అని వంతుపలికాడు పరంధామయ్య....

డాక్టర్ శర్మ చెప్పినమాటలు నెమరు వేసుకుంటూ నెమ్మదిగా ఖాళీగాఉన్న కుర్చీలో ఏదో తప్పుచేసినవాడిలా వాళ్ళముఖాల వంక చూస్తూ....కూర్చున్నాను. నన్ను నేను పరిచయం చేసుకున్నాను. నేను కాలుస్తున్న సిగిరెట్‌వైపే చూస్తున్నారు శివరామయ్యగారు. ఆ చూపులో కొంచెం కోపం కన్పిస్తున్నట్టుగా ఉంది....

"మా శివరామయ్యగారికి సిగిరెట్టు పొగ పడదులెండి....ఎలర్జీ...." అన్నాడు రఘుపతి....చూస్తూ చూస్తూ కాలుస్తున్నసిగిరెట్టును పారేయలేక.... ....మూడువంతులు అయిన తరువాత పారేశాను....

"తమకు బ్రిడ్జిలో ఏమన్నా ప్రవేశముందా—?" అన్నారు శివరామయ్యగారు.

"అంత ఎక్స్‌పర్టును కాననుకోండి.... నాలుగో చేతికిపనికొస్తాను." అని వినయంగా చెప్పుకున్నాను.

"భేష్....చేయికలపండి" అన్నారు శివరామయ్యగారు .... అలా పరిచయమైంది వాళ్ళతో....నిజంగానే వలలో చిక్కుకున్నాను. నన్ను వాళ్ళువదలరు. నేనువాళ్ళను వదలను....శివరామయ్యగారంటే ఎందుకో ఆకర్షణ....పాతకాలం మనిషైనా అయిడలిస్ట్‌గా కన్పిస్తారు. జీవితంలో ఆయన అనుభవాలు కోకొల్లలు .... ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయనమాటలకు నవ్వువస్తుంది. తను పెద్ద విట్టువేశానని ఆయన అనుకుంటారు. ఇది కూడా ఓ విట్టేనా అని నాకు నవ్వువస్తుంది. ఆ నవ్వుకు ఆయన మురిసిపోతారు.

"ఈ అల్కహాలికులను చూస్తేనాకు వళ్ళుమంట" అన్నారు. శివరామయ్యగారు. ఓసారి....విరగబడి నవ్వేను, అందరూ నవ్వేరు.

● ● ●

రెవిన్యూ ఇలాకాలో ఇక్ష్వాకులకాలంలో చేరి కలెక్టరుగా, రిటైరయినారు శివరామయ్యగారు స్వరాజ్యం వచ్చిన కొంతకాలానికి - రిటైరయేముందు ఐ. ఎ. ఎస్. యిచ్చారు. ఆయన ఇంటిముందు శివరామయ్య ఐ. ఎ. ఎస్. అనే బోర్డు ఉంటుంది. మనకెందుకండీ స్వరాజ్యం. చాలా అనవసరం....డిసిప్లిన్ ఏదీ....?" అనే అర్థం స్ఫురించేట్టుగా మాట్లాడతారు. "మనుషులంటే వాళ్ళేమనుషులు." అని దొరల సంగతి చెప్తూవుంటారు. రాబ్, మేగ్డనాల్డ్, డవ్, బీన్, కాటన్,....ఇలాంటి కలెక్టర్ల పేర్లు ఎప్పుడూ చెప్తూనేవుంటారు. "ఏనాడో పుణ్యం చేసుకోబట్టి వాళ్ళదగ్గర పనిచేసే అదృష్టం కలిగింది."అన్నారొకసారి- అబ్బ! ఎంత అదృష్టం" అనుకున్నాను.

"వానపాము గూడా పామేటండీ—" అన్నారు. "ఇప్పటి కలెక్టర్లు బొడ్డూడని అర్భకులు, అయ్యోరాత.

ఇప్పటి ప్రభుత్వోద్యోగులు, మంత్రులు ప్రభుత్వం, ఇంకా ఇలాంటివన్నీ ఆయన దృష్టిలో దిగదుడుపే.

"ఈ ప్రాజెక్టులేవిటి? ఈ పరిశ్రమలేవిటి....నా బొంద" అంటారు.

ఇతర దేశాలవస్తువులంటే మహా మోజు. వాటి నాణ్యం వీటికెక్కడ ఉందండి? అంటారు.

ఉద్యోగులను గురించి విసుర్లు ఇంక చెప్పక్కర్లేదు. "లంచగొండితనం ప్రబలిపోయింది. అంతాలఫంగులు, మనదేశం బాగుపడదు. మనఖర్మ. అంటారు....

"ఆరోజుల్లో లంచగొండితనం లేదా," అని అడుగుదామనుకున్నాను. ఆయన్ను ఎదిరిద్దామంటే చచ్చేభయం.

ఎప్పుడు చెప్పినా మేడిన్ ఇంగ్లండ్ వస్తువులనుగురించేచెప్తారు. "వాటికి చలనం ఎక్కడిదండీ."అంటారు. శివరామయ్యగారు బ్లేడ్ వాడరు. ఎప్పుడో నలభై ఏళ్ళ

నాడు కొన్న మేడిన్ జర్మనీ మంగలి కత్తి ఉంది ఆయనదగ్గర. మంగలంటు పడకుండా స్వయంగా దాన్ని ఉపయోగిస్తారు. ఇంకా ఇలాంటి వస్తువులు బోలెడున్నాయి. అందులో కొన్ని బ్లాక్‌బర్డ్ కలం, తళతళా మెరుస్తున్న క్రిమెంట్జ్ గుండీలు మొదలైనవి.

'ఇంగ్లీషు పాప్లయిన్ ఎంతబాగుండే

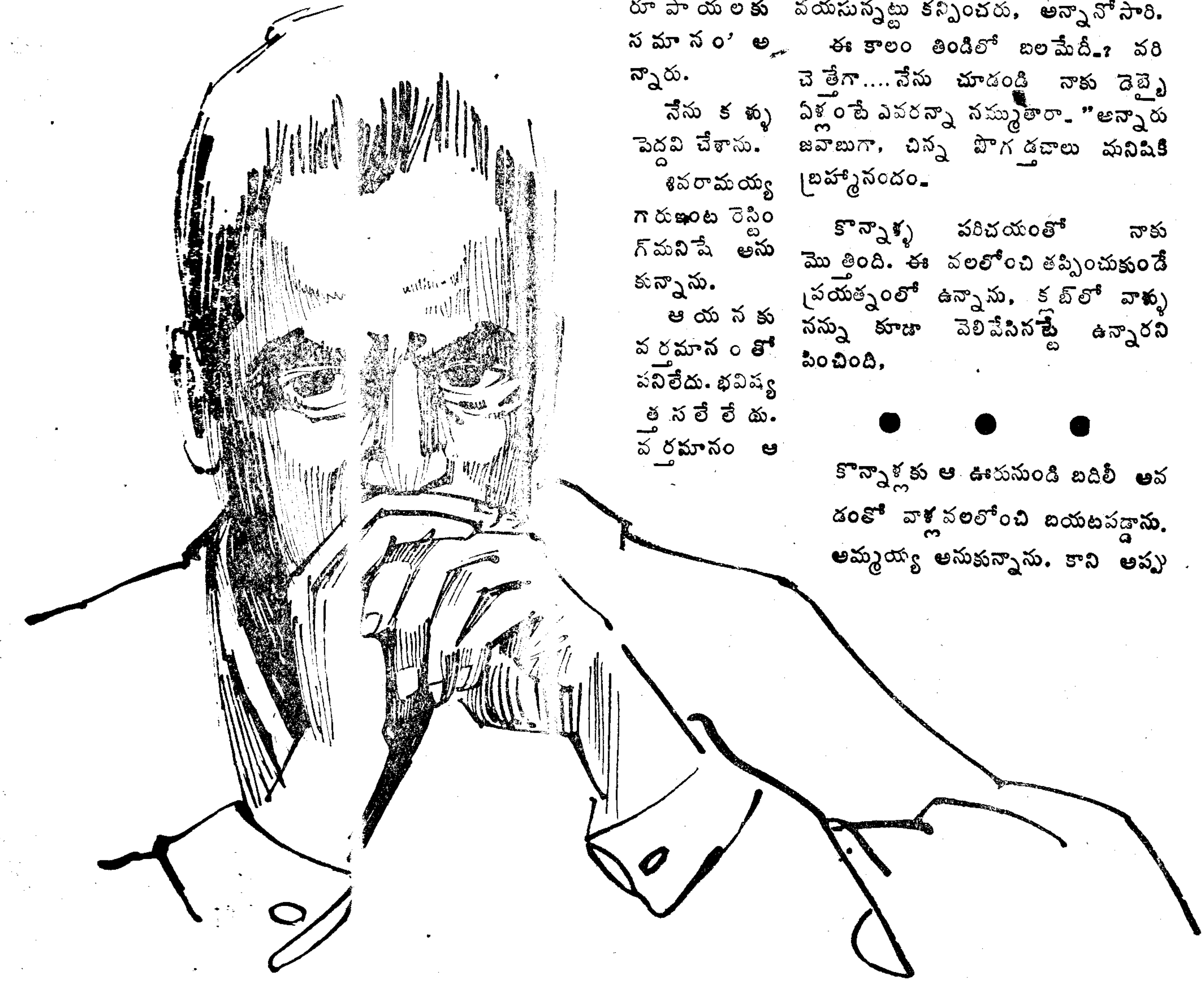

దనుకున్నారు. మనం చింపితే చినగాలి ం దేగాని, ఒకవట్టాన చివిగేదా. చాకలికి ే సే కొద్దీ మెరుగు ఎక్కువయేది.' అంటా ు.

శివరామయ్యగారు ఓల్డ్‌మెట్రిక్.

"అబ్బో! అస్టాండర్డ్సువేరు. ఆఇంగ్లీషు వేరు. నేనుడ్రాఫ్ట్సుపుటప్‌చేస్తే దొ ు

గుమ్మయిపోయి. అమాంతం కావలించు కుండేంత పని సేసేవారు. శివ్ రామ్యాయు ఆర్ ఎస్మార్ట్ ఫెలో. అంటే ఎంత ఎంకరేజింగ్‌గా ఉండేది, ఒకరూపాయి స్పెషల్ ఇంక్రిమెంటుఇస్తూ, నాబుజంతట్టే కాటన్ దొర. నా వళ్లుపులకరించింది కాదుటండీ, ఆరోజుల్లో రూపాయి ఇప్పటి పంద రూపాయలకు సమానం' అన్నారు.

నేను కళ్ళు పెద్దవి చేశాను.

శివరామయ్యగారుఇంట రెస్టింగ్‌మనిషే అనుకున్నాను.

ఆయనకు వర్తమానంతో పనిలేదు. భవిష్యత్తసలే లేదు. వర్తమానం ఆయన దృష్టిలో ్లకాడు. "మనకు భవిష్యత్తేమిటి నా బొంద" అంటారు.

శివరామయ్యగారిలో కొంత రసికత్వం గూడా లేకపోలేదు. తన పెళ్ళినాటి సంగతులు చెప్తుంటారు. ఆయన పెళ్ళానికి అప్పుడు తొమ్మిదేళ్ళట.

'ఆ రోజుల్లో బోగం మేళాలు మహా ఎంజాయబుల్‌గా ఉండేవి లెండి' అని పెద్దగా నవ్వేరు ఒకసారి.

ఆయన నవ్వితే మేమంతా తప్పక నవ్వితీరాలి. లేకపోతే చాలా ప్రమాదం.

మొత్తానికి ఆయన నా దృష్టిలో ఒక రకమైన ఆదర్శమూర్తిగా కన్పించారు.

"మీకు అరవై ఏళ్ళు దాటినా- అంత వయసున్నట్టు కన్పించరు, అన్నానో సారి.

ఈ కాలం తిండిలో బలమేదీ-? వరిచెత్తేగా.... నేను చూడండి నాకు డెబ్బై ఏళ్లంటే ఎవరన్నా నమ్ముతారా-" అన్నారు జవాబుగా, చిన్న పొగడ్తచాలు మనిషికి బ్రహ్మానందం-

కొన్నాళ్ళ పరిచయంతో నాకు మొత్తింది. ఈ వలలోంచి తప్పించుకుండే ప్రయత్నంలో ఉన్నాను, క్లబ్‌లో వాళ్ళు నన్ను కూడా వెలివేసినట్టే ఉన్నారని పించింది,

● ● ●

కొన్నాళ్లకు ఆ ఊరునుండి బదిలీ అవడంతో వాళ్లవలలోంచి బయటపడ్డాను. అమ్మయ్య అనుకున్నాను. కాని అప్పుడప్పుడు శివరామయ్యగారు జ్ఞాపకం వస్తూ వుంటారు. భూతకాలంతప్ప వర్తమానం, భవిష్యత్తులకు విలువ ఇవ్వని శివరామయ్యగారు నా కెందుకో ఓ వింతవ్యక్తిగా కన్పిస్తారు. ఆయనవల్ల ప్రయోజనం ఉండీ కూడా ఎవరికీ ఉపయోగపడనిమనిషి. ఏళ్ల

వచ్చి వయసు ఉడిగిన చెట్టుకూడా అంతో ఇంతో ఇతరులకు ఉపయోగపడుతుంది.

బదలీ అయి వెళ్లిన ఊళ్లో మళ్ళీ కొత్త పరిచయాలు కొత్తవ్యక్తులు.

అక్కడ క్లబ్‌లో మొదటిరోజే కలిగిన పరిచయం నాకెంతో ఆనందాన్నిచ్చింది. మనిషి నడివయస్సులోవాడు ఆజానుబాహువు. ఆరడుగులు పొడవైన మనిషి. నిండైన విగ్రహం. నడుస్తున్నా మాట్లాడుతున్నా చాలా హుందాగా ఉంటుంది. ఆయన కళ్ళల్లో బోలెడంత ఆకర్షణ ఉంది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ నవ్విస్తుంటాడు. అతను బోడిగుండు చేయించుకుని కాషాయ వస్త్రాలు ధరిస్తే స్వామి శివానందలా ఉంటాడు. అంత వర్చస్సు ఎక్కడిదో! డార్క్ కలర్ టెర్లిన్ సూట్‌లో నాసర్‌ని జ్ఞప్తికి తెస్తాడు. పొందూరు ఖద్దరు దోవతి- [దానికి ఎర్ర రంగు రుద్రాక్షఅంచు జరీ-] మోకాళ్ళవరకు లాల్చీ వేసుకుంటే కళకళలాడుతూ కాంగ్రెస్ ప్రెసిడెంటునే మరిపిస్తాడు. షెర్వాణీవేసి సన్నటి లాగు తొడిగితే ప్రిన్స్‌లా ఉంటాడు

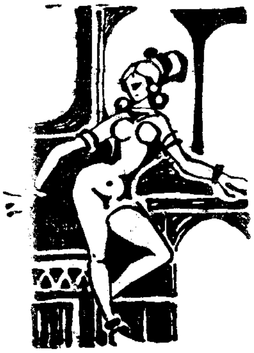

వెనక నెహ్రూనిగురించి దుస్తుల విషయంలో చాలా ఎక్కువగా చెప్పుకొనేవారు, ఏరకం దుస్తులువేసినా గొప్ప పర్సనాలటీ కన్పిస్తుందని. నాకెందుకో ఆ మాటలు స్ఫురణకువచ్చినయి.

'నాపేరు సురేష్-మీరు ఈ ఊరుకి కొత్తగా ట్రాన్స్‌ఫరయి వచ్చినట్టుందే-' అని నవ్వుతూ పలకరించాడు పక్కన కూచున్నప్పుడు. ఆ చిరునవ్వులో బోలెడు ఆప్యాయత కన్పించింది. ఆ చిరునవ్వుకు కింది పెదవులు పైపెదవులు విడిపోకుండా కొంచెం పక్కకుసాగినట్టై నాజుగ్గా - ఆ సున్నితమైన పెదవుల కదలికకే నా మీద పన్నీరు చల్లినట్లుగా హాయిగావుంది. చిరునవ్వు చాలా మందిలో చూశాను గాని ఈ చిరునవ్వులో నాకేదో ప్రత్యేకత కన్పించింది. నరాలన్నీ బిగబట్టి పెదవులు సాగదీసినట్టుగా ఉంటుంది కొంతమందిలో. నవ్వినపుడు కళ్ళు ఏటో చూస్తయి. ఎందుకొచ్చిన ఖర్మరా అన్నట్టుగా ఉంటుంది, తెచ్చిపెట్టుకున్న 'హో! కోరి నోస్'లా ఉంటుంది. అదివేరు ఇదివేరు.

నవలలు చదవడంలో ఇంటరెస్ట్ ఉండడంవల్ల మేం ఇద్దరం మరీదగ్గరకువచ్చేం,

సురేష్ చాలాపుస్తకాలు చదివినట్టు కన్పిస్తాడు.

సాయంత్రంపూట లాన్‌లో కూర్చున్నపుడు మంచిమంచి కథలు చెప్తాడు తను చదివిన నవలల్లోవి.

నేనూ చెప్తాను.

మా పరిచయం పుస్తకాలు ఎక్స్చేంజ్ చేసుకుండేవరకూవచ్చింది- ఒకరోజు లవ్ స్టోరీగురించి చర్చవచ్చింది ఒక నవలకు సంబంధించినది. ఎనలైజ్‌చేసి చక్కగా చెప్తున్నాడు.

"సెవన్ ఫేసెస్ ఆఫ్ లవ్ చదివారా? అన్నాను-నే చదివిన ఆ పుస్తకాన్ని గురించి క్లుప్తంగా చెప్పాను. సురేష్ ఎగిరి గంతేశాడు. అది నాకివ్వండి. తప్పక చదువుతాను" అన్నాడు,

"ఈ మధ్య 'వ్యాలీ ఆఫ్ ది డాల్స్' అని ఒకటి చదివాను బ్రహ్మాండంగా ఉంది. సిక్స్ మిలియన్ కాపీస్ పోయాయట ఇప్పటికి. 'ట్వెంటీయత్ సెంచరీ ఫాక్స్' వాళ్ళు పిక్చరుగూడా తీస్తున్నారు....రేపు తెస్తాను. ఆ పుస్తకం మీరుచదవండి.... అన్నాడు సురేష్....

నా ఆనందానికి మేరలేదు.

ఈ పుస్తకాల స్నేహంలో విచిత్రమైన అనుభూతి వుంది.

పరిచయం స్నేహంగామారి, స్నేహంలో చనువుగూడా ఏర్పడ్డది. ఒక రోజు న అన్నాడు- పుస్తకాలద్వారా ఏర్పడ్డ స్నేహితులు నాకు చాలా కొద్దిమంది. ఆమాట కొస్తే అసలు లేరనేచెప్పచ్చు. మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు ప్రాణం లేచివచ్చింది-"అనీ.

సామాన్యంగా సురేష్ మితభాషిలాకన్పిస్తాడు. పుస్తకాల విషయంవస్తే మాత్రం అతనిదే పైచెయ్యి. క్లబ్‌లో పుస్తకాల గొడవ ఎవ్వరికీ అక్కర్లేదు.

"మా ఇంటికి రాగూడదటండీ? ఓరోజు సాయంత్రం...కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కాలక్షేపం చేద్దాం అన్నాడు ఓరోజు.

"అంతకంటేనా? వస్తా"నన్నాను,

ఎడ్రస్ రాసిచ్చి గుర్తులుచెప్పేడు.

అనుకున్న ముహూర్తానికే వెళ్లాను,

నన్ను చూస్తూనే...."రండి, రండి.... మీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను. ఇల్లు సులభంగా కనుక్కోగలిగేరా?" అంటూ లోపలికి తీసికెళ్ళాడు. మళ్ళీ అదే చిరునవ్వు. నాకు పెయింటింగ్ రాదుగాని........వస్తే అతని ప్రొఫైల్....ఆ చిరునవ్వు........ రంగుల్లో కలిపితే ఎంత అందంగా ఉంటుందో! మోనాలిసా స్మైల్‌లా - సురేష్‌స్మైల్- అని పేరు పెట్టచ్చు....

సురేష్ మేడమెట్లెక్కుతున్నాడు.

అతని వెనకాలేనేనూ....

దాదాపు ఎనిమిది గంటలవుతోంది.

సురేష్‌అప్పుడే స్నానంచేసి-పొందూరు ఖద్దరుపంచె, లాల్చీ వేసుకుని, నుదుటి మీద పడుతున్న ఉంగరాలజుట్టు పైకి తోసుకుంటూ, శోభనపు పెళ్ళికొడుకల్లే కళకళలాడుతున్న ముఖకవళికలతో, "రండి ఇలా కూర్చుందాం...." అంటూ సోఫా చూపించాడు. అదివరకు నేను గమనించలేదు గాని అతని మెళ్ళో చాలా సన్నని ఒంటిపేట బంగారు గొలుసు_లాల్చీకి పైరెండు బొత్తాములు పెట్టుకోకండా వదిలేయడంతో తళతళా మెరుస్తోంది. అసలే శరీరం బంగారు ఛాయ. ఆ ట్యూబ్‌లైటుముందు పున్నమ చంద్రుడులా వెలిగిపోతున్నాడు.

అది అతనిస్టడీ రూమ్‌లా ఉంది. నలువైపులా అద్దాల బీరువాలు. వాటిల్లోంచి పుస్తకాలు తొంగిచూస్తున్నయి మాట పలుకులేకండా. గోడలకు పటాలు, క్యాలండర్లు ఇలాంటివేమీలేవు. ఓ పెర్షియన్‌కార్పెట్ రెండు సోఫాలు, ఒక ఈజీఛైర్, దాని ప్రక్కనే సుమారు నాలుగైదు అడుగుల ఎత్తున నిల్చునిఉన్న రీడింగ్ ల్యాంప్. ఆ రీడింగ్‌ల్యాంప్ చాల ఆకర్షణీయంగా ఆర్టిస్టిక్‌గావుంది. నాగుపాము పడగఎత్తి నిల్చున్నట్టుగా - మత్స్యకన్నె వయ్యారంగా

వీల్చువి. ఈజీ ఛైర్‌లో పడుకుని చదువు కుంటున్న వాళ్ళముఖంలోకి తొంగి చూస్తూ. ముద్దుపెట్టుకున్నట్టుగా.... ఆ ఛ౦ గిమలో ఉంది. సురేష్‌కి మంచి ఈస్తటిక్ సెన్స్ ఉన్నంట్టుది, సోఫాలకు మధ్య చిన్నచిన్న టీపాయిస్ ఉన్నాయి. ఒకమూల టెలిఫోన్ ఉంది, మేతమీద మారుమూలగది. నిశ్శబ్ద ప్రశాంత వాతావరణం. ఆగదిలో కూచుం టేనే హాయిగా ఉంది.

"ఈ రోజు చాలా శుభదినం....'

"అదేవిటి అలా అంటున్నారు.'

"మీరు మాయింటికి రావడమే. సాధారణంగా ఇంటికెవరినీ పిలవను. ఎవరూ రారు....మీలో గొప్ప ఆకర్షణేదో ఉంది."

ఇలా ప్రారంభం అయింది మా సంభాషణ.

'ప్రతిమనిషిలోనూ మాగ్నెటిక్ వేవ్స్ ఉంటయి. మనిద్దరిలో ఆవేవ్స్ ఉన్నట్టుండి కలుసుకున్నాయి....పూర్వజన్మలో మనిద్దరం చాలావగ్గర వాళ్ళమై ఉండాలి' అన్నాడు సురేష్....

ఇంతలో నౌకరు కుర్రాడు ట్రేలో పకోడీలు, చిప్స్, కాష్యునట్స్, మిక్చర్ - తీసుకొచ్చి సెంటర్ టేబుల్‌లో ఉంచాడు. మెట్లమీంచి నౌకరుకుర్రాడు గబగబా కిందికి దిగివెళ్తున్నచప్పుడు. మరో అయిదు నిమిషాల్లో మళ్లీ ప్రత్యక్షం అయ్యాడు. ఈసారి అతనిచేతిలో ఓసీసా, రెండు గ్లాసులు అయిస్‌ప్లాస్కో ఉన్నయి. అవి బల్లమీద ఉంచి మళ్లీ వెళ్ళాడు. ఆతను మెట్లుదిగి వెళ్తుంటే మ్యూజికల్‌గా, మృదంగం వాయించినట్టుంది.

"మీకేం అభ్యంతరం లేదనుకుంటాను" అంటూ ఓపెనర్‌తో సీసాకార్కు తీసి రెండు గ్లాసుల్లోను పోశాడు సురేష్....

"అంతగా అలవాటు లేదనుకోండి.కాని కంపెనీకోసం తప్పక గ్లాసులు కలుపుతాను" అంటూ సోడాలు రెండు తీసుకుని ఓపెన్‌చేసి ఆ గ్లాసుల్లో పోశాను. సురేష్ అయిస్ క్యూబ్స్ తీసుకుని రెండు గ్లాసుల్లోను రెండు వేశాడు. ఇద్దరు స్నేహితులు దగ్గర దగ్గరగా భోజనానికి కూచుని ఒకరికొకరు వడ్డించుకున్నట్టుగాఉంది. ఒకరు కూర వేయడం- ఒకరు నెయ్యి వెయ్యడం- ఒకరు పప్పు వెయడం - ఇలా - రెండు

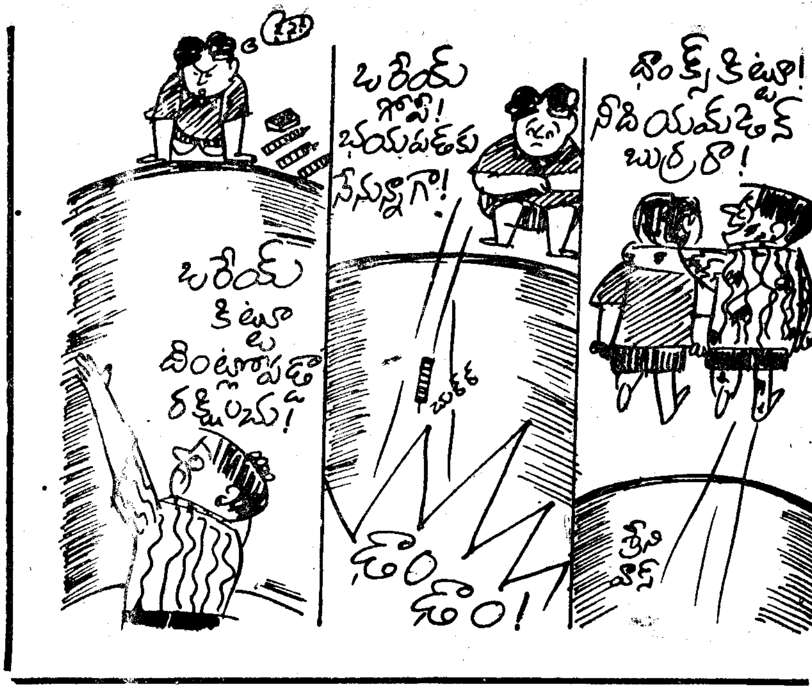

చేతులూ కలిస్తే భోజన పదార్థాలన్నీ ప్లేటలో సిద్ధం - భోజనం రెడీ - అలాగే గ్లాసుల్లో పదార్థం రెడీ -

"త్రీచియర్స్ -" అని సురేష్ గ్లాసు ఎత్తేడు.

మా ఇద్దరి గ్లాసులూ కలిసినై.

ఇద్దరమూ ఒక్కసారి సిప్‌చేసి బల్లమీద ఉంచాం గ్లాసులు. గ్లాసుల్లో ద్రావకమట్టం చాలా కొద్దిగా తగ్గింది.

"పకోడీలు తీసుకోండి - అంటూ ఆ ప్లేటును నా కందించాడు సురేష్-

"ఇంత ట్యూబ్‌లైట్ ఎందుకూ -? మనం మాట్లాడుకుంటుంటే ఈ లైటు మనవైపు భయంకరంగా చూస్తున్నట్లుంటుంది-" అంటూ ఆ లైట్ ఆఫ్‌చేసి మరో డిమ్ లైట్ వేశాడు, సురేష్- ఆ లైటు వెలురు ఆకుపచ్చ రంగులో హాయిగా వేప చెట్టు నీడలా ఉంది-

"మీకు గుత్తివంకాయ కూర ఇష్టమే కదూ?- మన భోజనంలో ఇవాళ అదే స్పెషల్ డిష్- మావాడు అది తయారు చేయడంలో గట్టివాడులెండి" అన్నాడు సురేష్.

సెకండ్ రౌండ్ అయ్యేటప్పటికి సంభాషణ జీవితం మీదికీ, సాహిత్యం మీదికీ మళ్ళింది-

అసలు- జీవితంలో ఏం సాధించాలని ప్రతివాడూ తాపత్రయ పడుతుంటాడు-" అన్నాడు సురేష్-

"ఆ మాటకొస్తే ఈ తాపత్రయం ఎవ్వరిలో కనపడదు. భూమ్మీద పుట్టాం గనుక బ్రతికుండడం ఓ విధిగా - యంత్రంలా జీవితం సాగించడం తప్ప-" అన్నాను.

"గార్డెనర్ ది -" ది ఇండివిడ్యుయల్ అండ్ టుడేస్ వరల్డ్" చదివారా?

"లేదు-"

"పోనీ రస్సెల్?- "ఎడ్యుకేషన్ అండ్ గుడ్ వరల్డ్‌లో సొసైటీలో ఇండివిడ్యుయల్ కున్న పాత్రను గురించి బాగా రాశాడు."

"అవునవు"నన్నాను. ఆ పుస్తకం చాలా రోజులక్రితం చదివాను. నాకు చాలా నచ్చింది." అన్నాను,

ఈ చిప్స్ తీసుకుందాం. అని ఆ ప్లేటు ముందుకు జరిపేడు. నా సిగిరెట్టు వెలిగించి తన సిగిరెట్టు వెలిగించుకున్నాడు-

"ఒక దేశం భవిష్యత్తును- ఆమాటకొస్తే ప్రపంచం భవిష్యత్తును - రూపురేఖలను- మానవ కళ్యాణంకోసం మలచే శక్తి - ఒక్కవ్యక్తిలో ఉండే అవకాశాలున్నాయి- కాదంటే అతని వ్యక్తిత్వం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది _ ఒక ఇండి

వీడ్యుయల్ సమర్థత ఎంతైనా చేయగలదు."

ఈ మాటలు నాకు చాలా నచ్చినయి.

"వ్యక్తి మానసికంగా పెరిగినప్పుడే - అది సంభవిస్తుంది. పెరగడానికి తగిన వాతావరణం సృష్టించుకోవాలి" అన్నాను.

ఆ తర్వాత మేరేజి, మోరల్స్ మీదికి వెళ్ళింది సంభాషణ.

మూడో రౌండ్ నడుస్తున్నది. గ్లాసుల్లో ద్రావకం పాదరసంలా కదులుతున్నది.

నా కంతగా అలవాటు లేకపోవడం మూలాన మూడో రౌండుకే- లోకానికో వెళ్ళినట్టుగా ఉంది.

సురేష్ కళ్ళు జ్యోతులల్లే ఎర్రపడుతున్నా తాపీగానేమాట్లాడుతున్నాడు. మనిషి మొత్తానికి టాప్‌లోనే ఉన్నాడు.

హక్స్లీ "జీనియస్ అండ్ ది గాడెస్" ప్రొఫెసర్ కథ ప్రారంభించాడు. అది నేనూ చదివేనుగాని సురేష్ చెప్పే విధానంలో ఓ ప్రత్యేకత ఉంది. అతను చెప్తుంటే నవల మళ్ళీ చదివినట్టే ఉంది. చదివినప్పుడు నాకు తట్టని కొన్ని యాంగిల్స్ నుండి చెప్తున్నాడు. కథ మంచి పట్టులోఉంది.- ప్రొఫెసర్ భార్య- ప్రొఫెసర్ దగ్గర పని నేర్చుకుంటున్న అసిస్టెంట్- వాళ్ళిదరిమధ్య ప్రణయం. ఆమె అతని పక్కలో దూరడం- చాల గమ్మత్తుగా వర్ణిస్తున్నాడు.

ఆ వాతావరణంలో అలాంటి ఘట్టాలే ఇంటరెస్టింగ్ గా ఉంటయి ఏ లోకంలోనో ఉన్న నాకు బలేహాయిగా ఉంది....

క్షణంలో సగం.

నే కూర్చున్న సోఫా తమాషాగా కదిలినట్టు - అటూ ఇటూ ఒరిగినట్టుగా ఉంది, కిటికీలు టపటప కొట్టుకుంటున్నాయి....

ఇదేం భూతాలకొంప కాదు కదా అనుకున్నాను.

సురేష్ సోడాకోసం కుర్చీలోంచి లేచి- తూలి పడబోయినాడు.

మేడంతా అదిరి దడదడమన్నది.

లైటు ఆరిపోయింది.

గాడాంధకారం....

నేనెందుకో వణుకుతున్నాను..

"ఇది భూకంపమండోయ్ ...." అన్నాడు సురేష్....

సిగరెట్టు వెలుగులో సురేష్ ముఖం - లీలగా కన్పిస్తున్నది....

బాల్కనీ దాకావెళ్ళి బయట చూశాం. చిక్కని చీకటి - పుటము కున్నది. చాలా మంది జనం నక్షత్రాల వెలుగులో రోడ్ల మీద అటూ ఇటూ పరుగెత్తు తున్నారు.

ఇది భూకంపమేనని అప్పటికి గాని నిర్ధారణకు రాలేదు. నాకెందుకో ఆసమయంలో శివరామయ్యగారు జ్ఞాపకానికి వచ్చేరు ... 'ఇదేం భూకంపం అండీ చచ్చు భూకంపం .... అబ్బో.. మా రోజుల్లో ....' అనేవాడు.

"గ్లామర్" తగ్గిపోయింది లెండి. రండి రండి కూర్చుదాం" అన్నాడు సురేష్.

తడుముకుంటూ లోపలికి వెళ్ళి ఎవరి స్థానాల్లో వాళ్ళు కూర్చున్నాం.

బల్లమీద సిగరెట్టు ప్యాకెట్ కోసం వేళ్ళు చాపితే గ్లాసు తగిల్తి పలికిపోయింది. సురేష్ అగ్గిపుల్లవెలిగించి ఆ వెలుర్లో ఫోన్ దగ్గిరకు వెళ్ళి పి. టి. ఐ.కి ఫోన్ చేస్తున్నాడు.

మళ్ళ వచ్చి కూర్చున్నాడు.

"మేడ దడదడ లాడడం- నేను సోఫాలోంచి గమ్మత్తుగాకదలడం గమనించాను. కాని ఇది భూకంపమని అనుకోనేలేదు. వెంటనే మనంకూడా కిందికి వెళ్ళిపోవలసింది" అన్నాను.

"పెళ్లాలోపల మేడకూలితే-" అని నవ్వేడు సురేష్.

"మళ్ళీ ఈసారివస్తే-మనిద్దరి శవాలు ఈ డెబ్రిస్‌లోంచి బయటకు లాగడానికి వాళ్ళు సంపతెగుతుంది-" అన్నాను.

"అసలు చావంటే భయంకన్నా-చచ్చిపోయిన తరువాత పెళ్ళాం బిడ్డలూ ఏమవుతారోనన్న భయం జాస్తి మనిషికి. వెలుగుతున్న దీపం ఆరిపోతే- దీపానికేంభయం? ఆరిపోయేదంవల్ల ఇతరులకు చీకటవుతుందని ఆందోళన - అందుకనే ఆరిపోయేముందు రెపరెపా కొట్టుకుని గిజగిజ తన్నుకుంటుంది." అన్నాడు సురేష్ తాపీగా-

"ఉన్నట్టుండి చచ్చిపోతే- చచ్చినవాడి మీద సానుభూతి తాత్కాలికంగా ఉన్నా పెళ్ళాం పిల్లల్ని నడిసముద్రంలోముంచి వెళ్ళాడని తిట్టిపోస్తారు" అన్నాను.

మా సంభాషణ ప్రణయ ఘట్టంలోంచి మృత్యుఘట్టంలోకి దూకింది-

"కొంతమంది సంతోషంగా హాయిగా నవ్వుతూ కన్నుమూస్తారు. ఆ చావు చాలా గ్రేస్‌ఫుల్‌గాఉంటుంది-అయినా నాకెవ్వరూ లేరులెండి. ఏకాకిని, నే చచ్చిపోతే "అయ్యో పాపం" అనేవాళ్ళు బహుకొద్దిమంది ఉంటారు మీలాంటి మంచిస్నేహితులెవరో" అన్నాడు సురేష్-

"మీరలాంటి మాటలనకండి, నాకు చాల బాధగా ఉంటుంది-ఎప్పుడో నచ్చే చావునుగురించి ఊహించుకుని ఇలా సినికల్‌గాఅనుకోడం ఎందుకు? ఏదన్నా ఇంటరెస్టింగ్ కథ చెప్తరూ-" అన్నాను.

అప్పటికే మా ఇద్దరి గ్లాసులూఖాళీ-అగ్గిపుల్ల వెలిగించి సీసా అందుకున్నాడు. గ్లాసుల్లో పోసుంటే అగ్గిపుల్ల ఆరిపోయింది- దాని బతుకెంత? క్షణం. నేను మరో అగ్గిపుల్ల వెలిగించాను- సోడాలు- అయిస్-అన్నిపదార్థాలు తయారయినై-

సిప్‌చేసి గ్లాసు బల్లమీదఉంచి-"ఇప్పుడు వినండి-" అన్నాడు సురేష్-

గదిలో చీకటి. బయట చీకటి.

మా ఇద్దరి సిగరెట్టు వెలుగులో గదిలోని వస్తువులు, సురేష్ మెళ్లోని సన్నని గొలుసు అతడు వేసుకున్న తెల్లని లాల్చీ. అతని కళ్ళల్లోని నల్లపాప లీలగా కన్పిస్తున్నాయి.

"పూర్వం రాజులూ యువరాజులూ, జమీందారులూ ఊళ్ళు ఏలుతున్న రోజుల్లో మంగమ్మ అని ఒకావిడ ఉండేది, చాల అందమైంది. కాకినాడ దగ్గర ఏదో చిన్న ఊరు. ఆమెకు పదహారోఏట ఒక యువరాజావారు కన్నెచెరవిడిపించారు. మంగమ్మ దేవదాసి. వంశపారంపర్యా వస్తున్న వృత్తిగనుక ఇదెవరూ తప్పుగా అనుకునే వారుకాదు. ఆమె బంగారు బొమ్మ. చిదిపి దీపం పెట్టచ్చు ...బోలెడంత నిజాయితీగల

ఒక మనుమడు తాతగారు యుద్ధంలో ఉపయోగించిన ఖడ్గం చూసి పొంగిపోతూ "అ ఖడ్గం చూసినప్పుడల్లా యుద్ధానికి వెళ్ళాలనిపిస్తూ ఉంటుంది" అన్నాడు.

మళ్ళీ అంతలోనే చప్పబడిపోయి, "కాని తాతగారి కుంటికాలు చూసినప్పుడల్లా చల్లబడిపోతూ ఉంటాను" అన్నాడు.

మనిషి....సంగీతంపాడేది. జానశీల ఆమె స్పెషాలిటీ_

తరువాత కొన్నాళ్ళకు యువరాణివారు కన్నుమూశారు. మంగమ్మ చాలా దుఃఖించింది.

ఆ తరువాత ఎవరో ఆమెను దగ్గర తీశారు....ఆ రోజుల్లో అలా దగ్గర తీయడాన్ని ఉంచుకోవడం అనేవారట....

ఆయన అప్పటి ప్రభుత్వంలో చిన్న ఉద్యోగి.ఏం ఉద్యోగమో తెలియకుండాని మొత్తానికి రెండుచేతులా గడించేవాడట_ "లంచాలుతిని ఇలా సంపాయిస్తున్నారు. ఇది తగనిపని" అని మంగమ్మ మందలించేదట అప్పుడప్పుడు_

"మంగా! నీకు తెలియదు ఊరుకో_" అంటూ ఆవిణ్ణి ఎతుకునేవాడు.

ముద్దుపెట్టుకోపోతే _ "అబ్బ. కంపు_ ఈ తాగుడు మానేద్దురూ_"అనేదట.

"దాంట్లో మజా నీకేంతెలుసు లే_" అంటూఆమె నిమ్నోన్నతాలుసుకుమారంగా పరిశీలించేవాడట_

ఏమైనా మంగమ్మ అతన్ని నమ్ముకుంది. ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు మంగమ్మ తల్లి కాబోతున్న సూచనలు కన్పించాయి_ ట్రాన్స్‌ఫర్ అయిందని ఆ ఊరునుంచి ఉడాయించాడు. పత్తాలేదు. మంగమ్మ వంటరిదయిపోయింది. సూరయ్యాపుట్టాడు. మంగమ్మకు సూర్యుడు ప్రత్యక్షదైవమనే ఏదో పిచ్చి నమ్మకముండుంది. సూరయ్య పెరిగి పెద్దవాడవుతున్నాడు, ఆ పరిస్థితుల్లో మంగమ్మ బజార్న పట్టంలో ఆశ్చర్యం లేదు.. విటుల రాకపోకలు ఎక్కువైనై.... వయసుపొంకం బిగువు ఎన్నాళ్ళుంటుంది.? అది సడలింతరువాత మంగమ్మ ఒంటరిదయింది_ ఆమె వయసు ఏమంత ఎక్కువ కాకపోయినా వృద్ధాప్యం భూతంలా ఆమె మీద విరుచుకుపడ్డది. ఆ దెబ్బకు తట్టుకుని లేచి నీరసంగా నిలబడగలిగింది. కసిగా నిల్చున్నది_పగబట్టిన కొడెత్రాచై నిల్చున్నది_"

కాశీ మజిలీలో కథలా చెప్తున్నాడు సురేష్....

గ్లాసులుఖాళీ....

మళ్ళీ అగ్గిపుల్లలవెల్తురు.

సీసాలోని పదార్థం గ్లాసులో పరిగింది. సోడాలు...ఐస్....

సురేష్ కళ్ళు రక్తపు బంతుల్లే ఉన్నాయి....మనిషి జోరుగా మాట్లాడుతున్నాడుగాని నాలిక మడతబడి మాటలు తడబడుతున్నై....

"సూరయ్యకు యుక్తవయసు రావడం మానదుగదా.....రోజులుగడుస్తున్నాయి. కాబట్టి....

మంగమ్మ మకాంపట్నవాసంమార్చింది

అది మహాపట్నం .... సూరయ్య గాతయారవుతున్నాడు అలా తయారుచేసింది మంగమ్మ. ప్రతిరోజూ గుప్పెడు బాదంపప్పు తినేవాడు. కండలు పెంచాడు. వయసు చిన్నదయినా రాక్షసుడిలా తయారైనాడు. మంగమ్మ శరీరఛాయ, అందం పుణికిపుచ్చుకున్నాడు, సూరయ్య.

మంగమ్మ పట్నం అంతా ఒకటి రెండుసార్లు సర్వే చేసింది. వయసులో ఉండి పెళ్ళికాని అందమైన ఆడపిల్లలు చాలా మంది కన్పించారు. కొంతమంది ఉద్యోగాలు చేసేవాళ్ళు....చదువుకునేవాళ్ళు.... కొంతమంది భర్తలుపోయినవాళ్లు....అనేక రకాలు.

మంగమ్మ ఈకళలో ఆరితేరినఘటం_ ఎవరినైనా ఇట్టే ఆకట్టుకుంటుంది.

మంగమ్మ రోడ్డుమీద వెళ్తుంటే ఎవరూ ఆమెని అనుమానించరు ఒక్కొక్కప్పుడు పెద్దపెద్ద ఆఫీసుల్లోకి నేరుగా వెళుతుంది. ఆడపిల్లలతో మాట్లాడుతుంటే వాళ్ళ బంధువులేమోనని పక్కవాళ్ళుగూడా అనుకునేట్టుగా ఉంటుంది. ఇందుట్లో తప్పేముంది? వాళ్ళకు మాత్రం మగవాసన తగలకపోతే ఎట్లా పాపం అని వాళ్ళమీద జాలిపడేది.

వారంలో ఏడురోజులూ రోజుకు ఒకరు వస్తుండేవారు. మంగమ్మ ఇంటికి.వాళ్ళందరికీ సూరయ్య తృప్తిగా జవాబు చెప్పి పంపేవాడు. మంగమ్మ తలపెట్టిన ఎక్స్‌పెరిమెంట్ సక్సెస్ అయింది. వచ్చినవాళ్ళెవరికీ సూరయ్య మంగమ్మ కొడుకని తెలియనిచ్చేదికాదు. పాపం వాళ్ళేదో కష్టాల్లో ఉన్నారు, వాళ్ళకు సహాయపడుతున్నట్టుగా నటించేది. మంగమ్మ చూస్తే చాలాహైక్లాస్ మనిషిలా ఉండేది. దానికి తగినట్లుగానే పారితోషికం ముట్టేది.

సూరయ్య ఆరోగ్యవంతుడూ రసికుడూ అవడంవల్ల రేటు పెరిగింది. కస్టమర్స్ పెరిగారు. ఊళ్ళో మంగమ్మ పరపతి పెరిగింది.... మంగమ్మని, అత్తయ్య అని, పిన్ని, అని, అమ్మమ్మ అని, అనేకరకాలుగా పిల్చేవారు. ఆరోజుల్లోనే ఎక్కడో టీచరుగా చేస్తున్న గంగాభాగీరథి ఒకామె_ ప్రౌఢ, సకేశి సూరయ్యకు చదువుగూడా నూరిపోసేది....అన్ని విధాలా సూరయ్య జీవితం బాగానేవుంది. మందులు, ఇంజక్షన్లు, టానిక్కులూ తీసుకుని ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుంటూనే ఉన్నాడు. శని అది వారాల్లో ఒకరోజు పాపం....అయిదారుగురికి సమాధానం చెప్పవలసి వచ్చినపుడు ఉక్కిరి బిక్కిరి అయినాడు...."

సూరయ్యను చూస్తేనాకు జాలేసింది.... ఎంతచెడ్డా మామూలు మనిషేగా ? రాక్షసుడు కాదుగా....

ఇంకా లైట్లు రాలేదు?

మళ్ళీ మేడదడదడ లాడినట్లయింది. గబగబ చెప్తున్నాడు సురేష్....

"ముగించేస్తాను, ఈగ్లాసు పుచ్చుకోండి" అన్నాడు.

గ్లాసులు పుచ్చుకుంటూనే ఉన్నాం.

అగ్గిపుల్లలు వెలుగుతునే ఉన్నాయి....

"టూకీగా చెప్పాలి....మళ్ళీ భూకంపం వచ్చేలోగా...." అంటూ మొదలెట్టాడు.

"మంగమ్మ నెవరోపిల్చారు. ఉన్నట్టుండి ఒకరోజు హాయిగా, ప్రశాంతంగా నవ్వుతో కన్నుమూసింది. ప్రాణం పోకడ, వానరాకడ తెలియదంటారు, కాని ఆమెకు తెలుసు....సూరయ్యను దగ్గరకి పిలిచింది. "నీవు నాకు తల్లివి....తండ్రి ఎవరో ఇంత వరకూ చెప్పలేను. ఇప్పుడైనా చెప్పమ్మా- ఎక్కడున్నాసరే వెతికి ఆయన్ని కలుసుకుంటాను" అన్నాడు.

ఆయన పేరు నీకనవసరం....ఆయన ఉనికి నాకే తెలియదు. ఈపాటికి ఆయన కూడా చచ్చిపోయే ఉండవచ్చు.. నీజీవితం ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉండగూడదు. నీవో మనిషిగా బ్రతకాలి. గతం అంతా ఒక కల అనుకో....అంటూ సన్నటి ఒంటి పేట గొలుసు సూరయ్య మెళ్లోవేసింది. ఇదేనీకు శ్రీరామరక్ష. నాకు వారిచ్చిన కానుక ఇది. కాటన్ అనే దొరగారెవరో ఆయనకు బహూకరించారట ఇది. అందుచేత ఇది చాలా విలువైనది...." అని అన్నది.

మంగమ్మ చచ్చిపోయింది. సూరయ్య మకాం మార్చాడు. గత జీవితం వలలోంచి బయటపడి మనిషై బ్రతుకుతున్నాడు.... కథ కంచికి....అన్నాడు సురేష్....లాల్చీ గుండీలు పెట్టుకుంటూ.

ఇంకా లైట్లు రాలేదు.

సీసాఖాళీ అయింది.

సురేష్ కళ్ళు నెత్తురుకక్కుతున్నై.... తూలుతున్నాడు.

"లెటస్ డ్రైవ్ ది డెవిల్ అవుట్" అంటూ అగ్గిపుల్లవెలిగించి సీసాలో పడేశాడు. మంట భగ్గునవచ్చి "టప్"మని ఆరిపోయింది.

శివరామయ్యగారు-కాము-గాడు జ్ఞాపకం వచ్చారు. స్కౌండ్రెల్.... బ్లడీఫెలో-వాడో పెద్దడెవిల్....భూతంగాడు అనుకున్నాను.

ఇద్దరం మళ్ళీ సిగరెట్లు ముట్టించాం.

"ఇవ్వాళ వండర్‌ఫుల్‌గా గడచిపోయింది....నా జీవితంలో మరపురాని దినం - మంచి అనుభూతి....మీరు చెప్పిన మంగమ్మకథ....పాపం ఆవిడ ధన్యురాలు- ఈ మధ్యలో వచ్చిన భూకంపం........ గ్లాసులు....సీసా....పకోడీలు .... రియలీ వండర్‌ఫుల్...." అంటూ సురేషును కావలించుకున్నాను.

ఇంతలోలైట్లు వచ్చినయి....

"భోజనానికి లేదాం, పదండి- "అంటూ డైనింగ్ రూమ్‌వైపు దారితీశాడు. సురేష్ వెనకాలేనేనూ....

□●□

దీపావళికి

పాఠకులకు, మా శ్రేయోభిలాషులకు మా శుభాకాంక్షలు

ఆయుర్వేదౌషధములనే ప్రోత్సహింపుడు

కేటలాగు, వైద్యసలహా ఉచితం

శ్రీ భుజంగరావు వైద్యశాల

ప్రొప్రయిటర్సు : "బిషక్‌శిరోమణి" పొన్నాడ పేరయ్య అండ్ సన్స్

హెడ్డాఫీసు : తాళ్ళరేవు, తూర్పుగోదావరి జిల్లా.